

[Justitsministeren.]

presses Vedkommende, efter dennes Ønske, indeholder en Undtagelsesregel.

§ 8 er ogsaa ny og bestemmer, at Løbesedler, Plakater eller Opslag ikke maa indeholde Udtalelser, der ved deres Form eller Indhold utilbørligt forulemper Personer eller Virksomheder, en Bestemmelse, der desværre har vist sig nødvendig i de senere Aar. Løbesedler, Indholdsplakater og deslige fra Bladforetagender anses som Bestanddele af det Blad, hvortil de henviser, eller hvorfra de stammer. Selv om Artikler i de Blade, som Løbesedlerne eller Opslagene henviser til, kan rammes af Straffeloven, saa kan den særlig store Udbredelse, Løbesedler, Plakater eller Opslag kan faa, eller den særlige Form, der undertiden desværre gives dem, meget vel begrunde en særlig Straf for den paa denne Maade stedfundne Krænkelse. Overtrædelse af § 8 paataales offentligt som Politisag, dog at Bestemmelsen skal træffes af Statsadvokaten for at sikre en vis Ensartethed.

Jeg kommer dernæst til en principielt set meget vigtig Bestemmelse i § 9, nemlig en ny Ordning af Berigtigelsesspørgsmaalet, Berigtigelsesret for Borgerne over for faktisk urigtige og for dem skadelige Meddelelser i Bladene. En saadan Berigtigelsesret vil formentlig ogsaa det store Flertal af Pressens Mænd teoretisk anerkende, men de vil hævde, at Regelen er meget vanskelig at forme i Praksis. Jeg skal nu gøre Rede for, hvorledes dette er forsøgt gennem dette Forslag. Efter den gældende Presselov tilkommer Berigtigelsesretten, hvis man kan kalde denne Ret saaledes efter den gældende Lov, den, der føler sig personligt angrebet i et periodisk Skrift, men denne Ret gaar kun ud paa, at man uden Betaling kan faa optaget en Bekendtgørelse om Sagsanlæg og Sagens Udfald eller en Henvisning til Berigtigelse i et andet Skrift. Efter Forslaget her gives der enhver Adgang til at berigtige ham vedrørende faktiske Meddelelser, saaledes at der gives ham selv Valget imellem, om han i Skriftet vil lade optage en Berigtigelse eller blot en Henvisning til et andet Skrift. Dette stemmer med, hvad der er vedtaget i de fleste fremmede Love. Den egentlige Berigtigelsesret indskrænkes altsaa til Tilfælde, hvor en Meddelelse i et periodisk Skrift har indeholdt Oplysninger af faktisk Karakter, som er egnet til at paaføre den paagældende en ikke uvæsentlig Skade i økonomisk Henseende eller i Offentlighedens Omdømme. Med Hensyn til andre Meddelelser bliver der kun tilbage at benytte Henvisningen eller Sagsanlægget. Som Betin-

gelse for at kunne forlange en Berigtigelse optaget foreslaas det, at den maa indskrænke sig til Gengivelse af faktiske Forhold, intet retsstridigt indeholde og ikke give Trediemand nogen Ret til at kræve en Berigtigelse optaget.

Fra Pressens Side har man, som jeg nævnte, været betænkelig ved, at der overhovedet hjemles en Berigtigelsesret, naturligvis af Frygt for Misbrug fra Kværuanters Side. Disse Betæneligheder vilde være begrundet, hvis Forslaget gik ud paa at indføre en videregaaende eller stort videregaaende Berigtigelsesret, end Tilfældet er, f. Eks. hvis det gik ud paa, at man kunde berigtige i alle de Tilfælde, hvor man var utilfreds med et af Bladets udtalt Skøn eller en af Bladets afgivet Kritik; men herom er der jo ikke Tale, Forslaget hjemler kun Adgang til Berigtigelse af Oplysninger af faktisk Karakter og endda kun, naar disse er egnet til at skade ikke uvæsentligt eller nedsette ens Omdømme. I saa Fald maa der kunne bortses fra Faren for Misbrug. Den norske Straffelov gaar da ogsaa videre end mit Forslag her.

Efter Forslaget skal Berigtigelse i Almindelighed begæres optaget snarest muligt og senest inden en Maaned — i Norge er det inden et Aar.

Der kan komme en Række Tilfælde, hvor det kan være vanskeligt for Redaktøren at afgøre, hvorvidt han er forpligtet til at optage en Berigtigelse, eller ogsaa kan den begærede Berigtigelse have et Omfang, der staar i Misforhold, efter hans Opfattelse i hvert Fald, til Sagens Betydning, eller i øvrigt være af en saadan Karakter, at det vilde være ubilligt at paalægge ham ved Lov at optage den. Derfor foreslaar man i § 9, Stk. 2, at Redaktøren, naar han ikke mener sig forpligtet til at optage Berigtigelsen eller ikke mener at burde optage den i den foreliggende Skikkelse, er berettiget til foreløbig at undlade at optage den, idet han naturligvis snarest skal meddele vedkommende dette. Denne kan, da indanke Spørgsmaalet for et Berigtigelsesnævn, som jeg kommer til om lidt.

Endvidere indeholder § 9 Bestemmelser om Berigtigelsers øjeblikkelige Optagelse, deres Plads og Udstyr i Skriftet samt om, at Redaktøren af et periodisk Skrift, der har indeholdt Angreb eller Meddelelser om faktiske Forhold optagne fra et andet Skrift, ogsaa skal optage Berigtigelsen, naar den fremkommer i dette Skrift, saafremt han er blevet gjort opmærksom derpaa eller i øvrigt havde Kendskab til det, m. v. Ogsaa Meddelelser i Annoncestoffet